

גדול השלום

סיפורים עובדות והנהגות מדמותו האצילה של המנודה
הטהורה, מקים עולה של תורה. מכתת רגליו לזכות את הרבים,
ומים רבים לא מכבים – את אהבתו לתורה ולומדיה

רבנו שלום בן-זקן זצ"ל

מייסד וראש ישיבת
'ניצוצי אורות- אוהל יצחק'

יותר ממה שיש כאן היה בו, כי למען הכלל היה מקטיר את חלבו. ויהיה
זה זכרון מעשיו הטובים, אשר קמי שמיא ערבים,
למען נלך בדרכיו הטובות, ויהיו שפתותיו דובבות
'שלום רב לאוהבי תורתך'

תמוז ה'תשפ"ג

יוצא ליום השלושים לפטירתו

מי שיש בידו סיפורים, הנהגות על הרב שלום בן זקן זצ"ל
לא ימנע טוב וישלח לנו
MG3015@GMAIL.COM

ניתן להשיג או להפיץ את החוברת:
מוסדות 'ניצוצי אורות'
02-6791514
052-7187774
בענייני החוברת בלבד
054-3015397

עימוד וגרפיקה
052-7657995

"והיתה נפש אדוני צרורה

בצרור החיים"

המדרחם על בריוותיו הוא ירחום וידחמול
וידחם על נפש רוח ונשמה של הצדיק

ר' שלום בן זקן זצ"ל
בן אלגריה ז"ל

הסתלק ביום המד והנמדה כ"ב סיון ה'תשפ"ג

מלך מלכי המלכים ברחמיו, יסורינהו
בצל כנפיו, ובסתר אהלו, לחזורת בנעים
ה' ולבקר בהיכלו, ותהיה נשמתו צרורה,
זכה וטוהרה, בצרור רוחיים ורושלום,
מקמיה אל עילום. וילזה אליו רושלום,
ועל משכבו ירה שלום, והוא כל בני
ישראל השוכבים עמו, בכלל הרחמים
והסליחות, ובן ידיו רצון ונאמר אמן.



ויספדו שם מספד גדול

דברי הספד שנאמרו בשעת הדלוויה
מפי הנאון הרב **שלמה סויסה** שליט"א
ראש הכולל ואב"ד 'ואלה המשפטים'

נפלה עטרת ראשנו אוי לנו כי חטאנו

אמרו רבותינו (יומא לה ע"ב) ת"ר בעני ועשיר ורשע באין לדין לעני אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר עני הייתי וטרוד במזונותי, אומרים לו: כלום עני היית יותר מהלל?! אמרו עליו על הלל הזקן שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר בטרפציק חציו היה וכו'.

עשיר אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר עשיר הייתי וטרוד הייתי בנכסי, אומרים לו כלום עשיר היית יותר מרבי אלעזר?! אמרו עליו על רבי אלעזר בן חרסום שהניח לו אביו אלף עיירות ביבשה וכנגדן אלף ספינות בים ובכל יום ויום נוטל נאד של קמח על כתפו ומהלך מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה. פעם אחת מצאוהו עבדיו ועשו בו אנגריא אמר להן בבקשה מכם הניחוני ואלך ללמוד תורה אמרו לו חיי רבי אלעזר בן חרסום שאין מניחין אותך ומימיו לא הלך וראה אותך אלא יושב ועוסק בתורה כל היום וכל הלילה.

רשע אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אמר נאה הייתי וטרוד ביצרי (היה), אומרים לו: כלום נאה היית מיוסף?! אמרו עליו על יוסף הצדיק בכל יום ויום היתה אשת פוטיפר משדלתו בדברים בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית בגדים שלבשה לו ערבית לא לבשה לו שחרית אמרה לו השמע לי אמר לה לאו אמרה לו הריני

חובשתך בבית האסורין אמר לה (תהלים קמו, ז) ה' מתיר אסורים הריני כופפת קומתך (תהלים קמו, ח) ה' זוקף כפופים הריני מסמא את עיניך (תהלים קמו, ח) ה' פוקח עורים נתנה לו אלף ככרי כסף לשמוע אליה לשכב אצלה להיות עמה ולא רצה לשמוע אליה לשכב אצלה בעוה"ז להיות עמה לעוה"ב.

נמצא הלל מחייב את העניים רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים יוסף מחייב את הרשעים:

היום הזה נוספה שורה לדברי חז"ל שהיא מחייבת את כולם לא רק עשיר, עני, ורשע.

אדם נכנס לדין מפני מה לא החזקת תורה? מפני מה פתחת ישיבה? למה לא כתת את רגלך ממקום למקום למסור שיעורי תורה? מבית אבלים אחד למשנהו, ללמד תורה והלכה, למה לא זיכית את הרבים בתפילות, בתקיעת שופר, בקירוב רחוקים, בהעמדת תלמידים, ישיב האדם: לא היה בידי ובכוחותי, ובביתי אין לחם ושמלה...

ישיבו לו כלום היית בעל ייסורים היית כרבי שלום? ?? שהיה סומא בשתי עיניו והיה מכתת רגליו ממקום למקום ללמד תורה לרבים, ניהל את מוסדות 'ניצוצי אורות' בגאוה ובגאון קרוב ליוכל שנים.

כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר.. כמה תלמידי חכמים ומזכי הרבים יצאו מהמקום הקדוש הזה מהישיבה שמהוה מגדל-אור לכל דרום ירושלים. כמה מורי הוראה יצאו מהמקום הזה.. והאבן גדולה על פי הבאר...

היום אומרים בשמים על רבי שלום - זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, כשבאת לשכונה כן, היה כאן ארץ לא זרועה, היה כאן פשיעה, המקום היה רחוק מלהיות מרכז לחיי רוח. ובאת במסירות נפש והיית מכתת רגליך. ממקום למקום להשמיע את דבר השם, תורה, והלכה.

סיפרת לי ששמשת כבעל תוקע בראש השנה במספר בתי כנסיות, ערב ר"ה אחד החלטת ללכת לבית הוריי בערב ראש השנה כשהגעת אליהם, באו גבאי בית הכנסת לבית הוריי, ואמרו לך, אנא אל תשיב פנינו ריקם, וככה חזרת, ולקחו אותך לכל בתי הכנסיות על מנת לתקוע ולהוציא את כולם ידי חובה.

ניתן לומר עליך את הכתוב: "כִּי תַעֲבֹר בְּמִים אֶתְּךָ אֲנִי וּבְנֵהְרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ כִּי תֵלֵךְ בָּמוֹ אֲשֶׁר לֹא תִכְוֶה וְלֹהֲכָה לֹא תִבְעַר בָּךְ".

כמה עברת בחיי חיותך, סבלת מקנאה של אנשים, ומשנאה, ומרדיפה. אך גדולי ישראל חיזקו את ידיך, ובראשם מרן הרב עובדיה יוסף, הרב מרדכי אליהו. הרב בן ציון אבא שאול, הרב יעקב יוסף. כולם זכרם לחיי עולם הבא יוצאים היום לקבל את פניך.

מורי ורבותי, המקום הזה ישיבת "ניצוצי אורות" החזיק בנס, בגדר ארון נושא את נושאי. אף אחד לא יודע איך הרב שלום זצ"ל הצליח להחזיק את המקום, אבל מה שאנחנו יודעים שהוא היה בנס, היה לו סייעתא דשמיא בכל מעשיו, והתקיים בו הכתוב: ויהי ה' איתו, ויהי איש מצליח.

אנחנו מבקשים מהציבור לסייע בהחזקת המקום בהוראות קבע על מנת שמפעל חייו לא יקרוס ואני בטוח שהוא יתפלל ממרומים על כל התומכים והמסייעים.

וְאַתָּה לֵךְ לְקֶץ וְתִגְנוּחַ וְתַעֲמֵד לְגִרְלָךְ לְקֶץ הַיָּמִין:



שופכים ממונם על עצים ואבנים

מספרת הגמרא (שקלים פ"ה ה"ד) על רבי חמא בר חנינה ורבי הושעיא רבה שהיו מטיילים בין בתי הכנסת בעיר לוד. א"ר חמא בר חנינא לר' הושעיא, כמה ממון שיקעו אבותי בבתי כנסת אלו – שבנו בתי כנסת אלו מכספם. השיב לו ר' הושעיא, כמה נפשות שיקעו אבותיך כאן! שהיה להם לתת מכספם לבני תורה עניים שעוסקים בתורה בשביל לפרנסם, ולא להקפיד על ציורי פאר בבתי הכנסת. ופעם קרא ר' מנא על מפארי בתי מדרש את הפסוק (הושע ח, יד): "וַיִּשְׁפֹּךְ יִשְׂרָאֵל אֶת עֵשְׂהוּ וַיִּכֶן הַיְכָלוֹת וּגְוֹ" ואמר: אין בני תורה עניים שעוסקים בתורה בכל עת? ! עדיף לך לתת להם, מאשר לבנות בנינים והיכלות.

סיפר ר' שלום שלפני עשרות שנים הציעו לו לבנות בית כנסת מפואר, והיה דרוש לכך עשרות אלפי שקלים רק בשביל להתחיל את הבניה, לעמותה בראשות הרב היה את הסכום הדרוש, אך היה עליהם להחליט האם להשקיע אותו על בניין מפואר וכסף להחזיק אברכים לא ישאר, או להישאר ללמוד במקום פשוט, אך להחזיק כולל אברכים. לבסוף החליט הרב להחזיק כולל אברכים שקיים כבר מעל ארבעים ושבע שנים והוציא מתחת ידיו תלמידי חכמים חשובים ועוד יחזיק רבות בשנים בעז"ה.

רבים הציל מעוון

סיפר ר' יעקב חותה הי"ו מוותיקי תושבי שכונת קטמונים, שזוכר כי את ילדותו היה מבלה בישיבת 'ניצוצי אורות' – בשיעורי תהילים, בקשות בליל שבת, ובנסיעות לקברות צדיקים שהיה מארגן ר' שלום. ובכך זכו ונבדלו מן התועים – הסביבה הרעה.

אם יתקע שופר בעיד

סיפר הגאון ר' שאול בטאט שליט"א, כי בצעירותו היה נשלח ע"י אביו- ר' יחזקאל ע"ה ור' שלום, כדי להדביק מודעות על שיעור תורה בשכונה. עוד סיפר, כי לפני עשרות שנים במקום מושבו- שכונת קטמונים לא היה תוקעים בשופר, ור' שלום שהיה בקי ומומחה בתקיעת שופר, היה מכתת רגליו מבית כנסת אחד למשנהו ע"מ לזכות את הרבים במצות 'לשמוע קול שופר' כדת וכדין.

בימים נוראים היה עובר לפני התיבה והיה בקי בתפילה בצורה מבהילה. והיה יושב עם מישהו כמה ימים לפני ראש השנה, ע"מ לסדר התפילה כמ"ש הש"ע (או"ח סי' ק ס"א).

אמונת חכמים

סיפר רבי שלום זצ"ל שפעם אחת הודיעו לו שאשתו של אחד מהאברכים רוצה להפיל את עובריה (מסיבה רפואית). מיד קם הרב ונסע עם האברך לראש"ל הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל. סיפר האברך לרב שאשתו נכנסה להריון אע"פ שיש לה התקן. והרופאים אמרו לה שעליה להפיל את העובר! ואם לא, ההתקן יכנס לתינוק בראש ל"א. חכם מרדכי ע"ה קבע שאין לו מה לחוש. והרבנית-רעייתו של הרב מרדכי אליהו שתחי', דיברה עם אשתו של האברך לשכנעה שלא תפיל וגם שלחה אליה שתי נשים שידברו על לבה, עד שלבסוף השתכנעה והסכימה בלב שלם לא להפיל.

לימים נולד התינוק בריא ושלם! הגאון הגדול חכם בן ציון אבא שאול זצ"ל הוזמן למול את התינוק בישיבה. רבי שלום ע"ה התכבד לשבת סנדק. כשבא לישב על הכסא של אליהו הנביא, אמר לו חכם

בן ציון: אתה תשב על השולחן אע"פ שהיו שם ספרי לימוד, ואלהיו הנביא ישב בכסא שלו.

אחרי שמל הרב את התינוק, ביקש ר' שלום להזמין עבורו מונית ע"מ שישוב לביתו, אולם הרב סירב ואמר שישע באוטובוס, אמר לו ר' שלום: 'ומה עם הביטול-תורה של הרב?' ענה לו חכם בן ציון: וכי באוטובוס אני לא לומד תורה...

עצה מן הזקנים

פעם פנתה אשה לר' שלום, וסחה לו כי ברצונה לגרש את בנה (כן שמונה-עשרה) מהבית. הילד למד בבית-ספר דתי, אך ירד מהדרך וכבר לא שומר שבת, לא לומד ולא הולך לביה"כ וכו'. אמר לה הרב, שבשום פנים ואופן לא תעשה זאת. ושאל אותה מי עושה בבית קידוש? השיבה האשה שהיא עושה. הורה לה הרב: מעתה תתני לו לעשות קידוש וגם שיברך ברכת המזון בקול וכו' וכך עשתה.

ויהי כמשלש חודשים, והנה הגיעה האשה אל הרב ופניה מאירות כזוהר הרקיע. 'קיבלתי בן חדש במתנה!' אמרה האשה, והסבירה: כי בנה חזר לשמור שבת, להתפלל, ולקיים מצוות. וכל רגע פנוי שיש לו, הוא לומד תורה.

ולאחר מספר שנים, התחתן הנער (אל חופה הובילו הרב) וכיום יש לו אשה וילדים והוא עובד לפרנסתו, וכל רגע נתון הוא מנצל ללימוד תורה, ודאגה יתירה יש לו לאמו ורוחש לה כבוד גדול.

זהירות בכסף של צדקה

זהירות גדולה היתה לו לר' שלום בכספי הכולל וכשהיו פונים אליו לקנות משהו עבור הכולל, היה מסביר להם שאין צורך. ושהיה שומע

על אדם שהיה נצרך באופן אישי לכסף או שהיה במצוקה, היה שולף מכיסו- מכספו האישי והיה משלם.

ופעם ישב הרב בכולל, ושמע את הברז נפתח ונסגר פעמים רבות והבין שמישהו נוטל את ידיו וחוזר ונוטל עשרות פעמים. ניגש אליו ר' שלום ושאלו לפשר הדבר? ענה לו אותו האיש: 'שמעתי שאומרים שאם נוטלים את הידים ארבעים פעם, נחשב הדבר כטבילה במקוה'. השיב ר' שלום לאותו אורח: 'תהדר במצוות, אבל למה על חשבון המים של הכולל'?

רודף צדקה וחסד

מלבד אברכי הכולל שהיה הרב מחזיק, היה תומך בקביעות במשפחות נצרכות בהוצאות שבת וכדו'. ואף טרם פטירתו, הפקיד סכום כסף ביד שיבלח"ט הגאון ר' שלמה סויסה שליט"א ראש הכולל, וציווהו ליתנם למשפחות מסויימות שאין להם כיצד לעשות את השבת. גמ"ח להלוואות כספים הקים ר' שלום, שהיה עזר לכל זקוק. סיפרו כמה יהודים שניגשו לרב בבקשת הלוואה, שנענה הרב מיד בחיוב לבקשתם וכבר למחרת סכום הכסף הנדרש היה מוכן.

כולם היו בניו

ר' שלום לא זכה לבנים אלא רק לבנות, והיה חפץ כ"כ לקיים מצות 'פריה ורביה' ולזכות גם לבנים. בצר לו, פנה למרן הראש"ל הרב עובדיה יוסף זצ"ל תשובת מרן היתה נדירה: 'בגלגול הקודם היו לך בנים! ואל תחשוש כי כבר קיימת מצות פריה ורביה...'. ובאמת כבר אמרו חז"ל (ספרי פ' ואתחנן והובא בהרמב"ם הלכות ת"ת ה"ב) שהתלמידים קרוייני בנים. ורבים התלמידים שהעמיד ר' שלום.

והדרת פני זקן – זה שקנה חכמה

כבוד גדול רחש ר' שלום לתלמידי חכמים, והעיד הגאון ר' שלמה סויסה שליט"א – ראש הכולל, שאף שהכביד עליו חוליו והיה בימיו האחרונים, הקפיד לכבד חכמים בצורה מופלגת ולעמוד בפניהם.

נקי כפיים

על אף היותו ראש הישיבה, מעולם לא נטל שכר מהישיבה עבור עבודתו, גם בצר לו – שהיה צריך סכומי כסף גדולים עבור הטיפולים במחלה ל"א לא נטל מאומה.

לא שבה ריקם

סיפר הגאון ר' שלמה סויסה שליט"א, כי כשהיו פונים אליו אנשים מרחבי העולם השרויים בצרה וזקוקים לישועה, או חולים שהיו ממש על ערש דווי והרופאים התייאשו מהם, היה פונה לר' שלום ומבקשו שיברכם, וברכותיו לעולם לא שבו ריקם...

תפילין

על אף היותו סומא, לא מנע את עצמו לעזור ולזכות את הרבים. כמו שהיה נענה בחפץ לב לכל דורש לשנות לו את מידת התפילין – להקטין או להגדיל, ובכך לזכותם להניח את התפילין במקומם. בית לה'

סיפר הגאון רבי ניסים פינטו שליט"א מוותיקי ורבני הכולל: רבי שלום ע"ה עזר במשך שנים רבות במסירות לאשה ערירית מבוגרת. פעם קראה האשה לר' שלום, ואמרה לו כי ברצונה להוריש לו את ביתה לאחר מותה. סירב ר' שלום להצעה, ובמקום זאת הציע לה

שאם ברצונה לתת את ביתה, תתנו לישיבה, ואכן כך עשתה האשה. ולאחר מותה ניסתה המדינה לשלוח את זרועתיה ולקחת את הבית, ותבעה אותו דרך בית המשפט, ורבי שלום לא נרתע ולא חת מפני בית המשפט ועורכי דין למיניהם, ונאבק בכל כוחו עבור הישיבה, ואכן לאחר מאבק עיקש הישיבה זכתה.

קמים בפני עושה מצוה

בשיעור שמסר בכולל רבי יעקב יוסף זצ"ל ישב רבי שלום, וכל פעם שהיה יוצא ר' שלום עבור ענייני הכולל ונכנס חזרה, היה רבי יעקב עומד מלא קומתו לכבודו¹.

חיים הם למוציאם

מספרת הגמרא על ברוריה – אשת ר' מאיר שפעם ראתה תלמיד הלומד בלחישתה, בעטה בו וגערה בו הרי כתוב (שמואל ב כג, ה): "ערוכה בכל ושמורה", ודרשו חז"ל: אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך, משתמרת. ואם לאו, אינה משתמרת. עוד מספרת הגמרא (סם) שתלמיד אחד היה לו לרבי אליעזר שהיה שונה בלחש, לאחר שלוש שנים שכח תלמודו (ערוכין נג סע"ב – נד ע"א).

פעם נכנס ר' שלום לבית המדרש, ושמע 'לחישות' של לימוד. תמה: איה קול התורה? ! לאחר מכן פנה לאחד האברכים, וביקשו לצלם את דברי הגמרא העוסקים בשבח לימוד התורה בקול רם, ולתלות את הצילום על כותלי הכולל.

1. מי שהוא חסיד ובעל מעשים, אפילו תלמידי חכמים קמים לכבודו. ולדעת הטור והר"ן חובה, והב"י כתב בשם הרמב"ן שיש רשות לת"ח לקום מפניהם (אך אין חובה בדבר), וכך פסק מרן בש"ע (י"ד סי' רמד סע' יב).

מושכחו לבית המדרש

סחו כמה אברכים חשובים החובשים את ספסלי בית המדרש 'ניצוצי אורות', כי רק בזכות ר' שלום הם כיום אברכים. הרב במתק לשונו משכם בדברים ושכנעם להניח את אומנותם, ולשבת בכולל ולעסוק בתורה.

בלכתך בדרך

סיפר אחד האברכים שהיה מדי פעם לוקח את ר' שלום עמו ברכבו, כי מיד כשהיה נכנס ר' שלום לרכב, היה פותח במזמור ה' רועי לא אחסר. וכשהיה מסיימו היה דורש מהאברך: פסוק לי פסוקך!

עושה 'שלום'

כתב בספר חזון עובדיה (ברכות ע"ב), אדם שאכל פירות שבעת המינים ואכל ג"כ מפירות האדמה, יקדים לברך ברכת 'נפשות רבות' ואח"כ יברך ברכת 'מעין שלוש'. שאם יקדים לברך ברכת 'מעין שלוש' תחילה בה הוא מזכיר 'ועל תנובת השדה' וחותרם בה "על הארץ ועל הפירות", י"א שיצא ידי חובת ברכת נפשות מחמת סב"ל.

שמע ר' שלום הלכה זו והביא מדיליה פתרון, שיברך על המין האחד ברכה ראשונה ואחרונה, ורק אח"כ יאכל מהמין השני ויברך עליו ברכה ראשונה ואחרונה וכך לא נכנס במחלוקת הפוסקים.

הזהירו בגחלתן

פעם קיים הרב מכירה מוזלת של בקבוקי יין עבור הציבור הרחב. אדם אחד שהדבר לא מצא חן בעיניו, רינן על הרב והוציא עליו לעז כי

הוא מרויח כסף מן הציבור שלא כדין. לימים פגעה מידת הדין באותו אדם, כהו עיניו והתעוור...

כל רוחות שבעולם לא יכולות לו

מי שהכיר את ר' שלום, היה עד לאדם עז כנמר לדבר מצוה, דבק במטרה- זיכוי הרבים, לוחם עבור הגדלת התורה. פעם שאלוהו: ילמדנו רבנו מנין שאב כח זה? פתח הרב פיו וסיפר: לפני שנים רבות כשהכולל היה בצעדיו הראשונים, היה שוכן בתוך מקלט של בניין. היו שכנים שהתנגדו על אף שהדבר כלל לא הפריע להם, והתנכלו לו וציערוהו וממש פתחו במלחמה נגדו. בצר לו, פנה לצדיק שהיה גר בשכונה- ר' שאול אבן דנאן זצ"ל. נכנס אליו ר' שלום, וסיפר לו מה שמעוללים לו ואמר כי נשבר והתייאש לחלוטין וגמר בדעתו לעזוב את כל מפעלו. לפתע התחיל ר' שאול לבכות, ממש בדמעות שליש. נבהל ר' שלום ואמר: חלילה הרב! לא באתי לגרום לרב צער, אקומה ואלכה. ענה לו ר' שאול: איני בוכה על מה שסיפרת, בוכה אני על שכבר אין בכוחותיי לקום ולזכות את הרבים...

הבין ר' שלום את התשובה, ומאז התגבר כארי ועמד איתן מול כל הנסיונות- הגדולים והקשיים.

ותרן בממונו

סיפר ר' שמעון גיאת שליט"א, כי פעמים רבות הביא לו ר' שלום מזוזות לבדיקה וכן לתקן את ספרי התורה, אך לעולם לא ויתר ר' שלום על התשלום. ועובדה מעניינת סיפר ר' שמעון, כי כששילם ר' שלום עבור העבודה, לעולם לא הסכים לקבל עודף מהתשלום ששילם, ותרן בממונו היה.

ועיניכם לא תחוס על כספכם

פעם הביא ר' שלום ע"ה ספר תורה שהיה בישיבה לר' שמעון גיאת שליט"א לתקנו, אך בבדיקה שעשה לספר-תורה עלה, כי השרטוט של הספר נמחק. ביקש ר' שלום לברר מה דין הספר תורה.

ענהו ר' שמעון: כי רוב הפוסקים מתירים, מלבד מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל שמחמיר בכך. שמע כך ר' שלום ואמר: אם כך פסק מרן הרב עובדיה זצ"ל, הבה ותשרטט מחדש את כל ספר התורה! ועל אף שהדבר כרוך בהוצאה של כמה אלפי שקלים, לא חסך ולא חמל ר' שלום על כספו, ולא חיפש היתרים וצדדים להקל. ואמר: אם מרן הרב עובדיה פסק כן, ודאי שכך צריך לעשות.

מצוה בגופו

כששכב על מיטת חוליו בבית החולים בימים האחרונים לחייו כשהוא נאנח מכאבים, ביקש ליטול ידיו. הגישה לו רעייתו נטלה וקערה, ע"מ ליטול את ידיו. אך ר' שלום שהיה דבק במצוות, רצה לקיים את המצוה בעצמו ולקח את הכלי ונטל את ידיו, על אף שהדבר היה כרוך במאמצים כבירים.

מנהג קבוע היה לו לר' שלום, להחליף בעצמו את כל המגבות בבית המדרש. כשהיו ניגשים אליו ע"מ לעזור לו או לקחת ממנו את התפקיד, היה מסרב בתוקף, ומרגלא בפומיה: אני שמש שלכם...

הבה לי בנים

שכן שהיה מתגורר בסמיכות לכולל, נולדו לו כמה בנות זו אחר זו והשתוקק לזכות בבן זכר. מיד לאחר לידת הבת האחרונה, ניגש אליו ר' שלום ואמר לו סגולה בידי אם תקרא לבתך בשם 'אלישבע', תזכה

לבנים. שמע האיש לעצת הרב, והישועה לא אחרה לבוא- ואכן זכה האיש לכמה בנים שיחיו.

זהיר במצוות

מידי שבוע בליל שישי לאחר חצות ליל, היה יושב ר' שלום ומקשיב לאברך הקורא את הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ע"מ לצאת ידי חובה, כמ"ש מרן הרב עובדיה זצ"ל (חזו"ע שבת ח"א עמ' שכג) הסומא והחולה שענינו כואבות, חייבים לשמוע שמו"ת מפי איש המחויב בדבר, ויוצאים י"ח מדין שומע כעונה. וכך נהג ר' שלום ג"כ בברכת הלבנה, היה עומד ליד מישוהו ומתכוון לצאת בברכתו.

מרבח תורה

כל אברך שהיה ניגש להתקבל לשורות הכולל, היה מתקבל בברכה ע"י ר' שלום. ואף כאלו שרק ביררו ושאלוהו ודרשוהו על הכולל, היה שואל ודורש עליהם כי כל הרוצה ללמוד יבוא וילמד. ובאמת בבית המדרש יושבים ולומדים זקנים עם נערים, צעירים וגם מבוגרים, כי מול עיניו של ר' שלום עמד לימוד התורה ולא משנה הגיל והרמה, התורה שייכת לכולם. וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות ת"ת פ"א ה"ח) כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה, בין עני בין עשיר, בין שלם בגופו בין בעל יסורין, בין שהיה בחור בין שהיה זקן גדול שתשש כוחו וכו'.

שלום רב לאוהבי תורתך

ר' שלום היה איש של עשיה רומם קרנה של תורה בשכונת קטמונים- שהיתה רחוקה מריח של תורה ואגפיה. וידיו רב לו בפעילות תורנית הן בשיעורי נשים, שיעורי תורה לבעלי בתים, תהילים לתינוקות של בית רבן ועוד.

תפילות לא שבות ריקם

סיפר אחד האברכים: כשחלה ר' שלום, נכנסתי אליו כמה פעמים, וכל פעם הייתי מציין בפניו שאני מתפלל עליו ומזכירו בתפילה לרפואה שלוש פעמים ביום. כששמע כן ר' שלום, שמח שמחה גדולה ופניו קרנו מאושר ואמר לי: דע לך! הרופא אמר לי לפני זמן רב שצריכות לתקוף אותי תופעות לוואי כמו נשירת שיער וכדו', וב"ה שום תופעה לא באה, ואין לי ספק שזה בזכות התפילות שלכם, אני ממש מרגיש את זה.

אם רואה אדם שמזונותיו מצומצמים יעשה מהן צדקה

בעל עסקים אחד שהיה נותן לכולל מנדבת לבו, ניגש לר' שלום וסיפר לו שעסקיו נפלו ונעשה רש. א"כ אמר לו ר' שלום, תכפיל את ההוראת קבע שלך לכולל! תמה האיש: 'אני מספר לרב שעסקי קרסו ולא נותר לי מאומה, והרב אומר לי להכפיל את תרומתי בהוראת קבע?!' אמר לו הרב: בכל זאת תתן! סוף דבר, האיש הכפיל את ההוראת קבע שלו לכולל. וראה איזה פלא, מאותו היום עסקיו של האיש השתקמו, וכמה מהלכים שעשה גרמו לעסקיו להתרומם עד שכיום זכה להרים את תרומתו ולשלשה, ואף מתרים אחרים לתת ביד רחבה מדי חודש!!!

